

ابعاد و مولفه های پیشگیری ورزشی از بزهکاری نوجوانان و میزان اثربخشی آنها

اکبر سلیمی^۱

^۱ عضو هیئت علمی دانشگاه علوم انتظامی امین

نویسنده مسئول:

اکبر سلیمی

چکیده

پیشگیری از بزهکاری نوجوانان از ضروریات جامعه بوده و برای آنمی توان از انواع مختلف پیشگیری استفاده نمود که بهترین نوع آن پیشگیری اجتماعی رشدمدار است و یکی از زیر مجموعه های این نوع پیشگیری پیشگیری ورزشی است هدف این تحقیق شناسایی ابعاد و مولفه های پیشگیری ورزشی از بزهکاری نوجوانان و میزان اثربخشی آنها از منظر کارشناسان اجتماعی نیروی انتظامی می باشد.

این تحقیق از نظر هدف کاربردی و از حیث نوع پیمایشی و از جهت نحوه اجرا کمی و کیفی است پژوهشگر ابتدا از طریق مطالعه اطلاعات را جمع آوری نموده و سپس به کمک گروه نمونه ۱۵ نفری از جامعه کیفی که خبرگان اجتماعی نیروی انتظامی که دارای تحصیلات دکتری در حوزه مربوطه و کار تجربی هستند مصاحبه انجام و به مدد آنها ابعاد و مولفه های اولیه را بدست آورده بعد از آن پرسشنامه محقق ساخته از نوع طیف لیکرت هفت گزینه ای شامل ۲۱ گویه که روایی بوسیله روایی همزمان و پایایی آن با استفاده از نرم افزار SPSS ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۰ تعیین شده بود بین نمونه آماری بخش کمی که بصورت تمام شمار و شامل ۲۱۵ نفر از مدیران و کارشناسان اجتماعی نیروی انتظامی بودند توزیع و داده ها جمع آوری شد و مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتیجه تحقیق نشانگر آن است که پیشگیری ورزشی دارای سه بعد: ورزشکاران، فضاهای ورزشی، مطبوعات و رسانه های ورزشی و جمعا هفت مولفه شامل فضاهای ورزشی حقیقی و مجازی، مربیان ورزشی، ورزشکاران مشهور، ورزشکاران معمولی، مطبوعات ورزشی و رسانه های ورزشی است. بعلاوه مشخص گردید که در بین ابعاد بعد ورزشکاران و در بین مولفه ها مولفه رسانه های ورزشی بیشترین تاثیر را بر کاهش بزهکاری نوجوانان دارند.

واژگان کلیدی:

پیشگیری ورزشی-نوجوانان-رسانه های ورزشی- فضاهای ورزشی - ورزشکاران

بیان مسئله

رشد زیاد، سریع و پیچیده بزهکاری کودکان و نوجوانان امروزه آن را به یک پدیده جهانی تبدیل کرده است (نیازخانی، ۱۳۹۰ و گسن، ۱۹۸۵). و در سطح بین الملل بعنوان یک مسئله حاد مطرح گردیده و موجب نگرانی روز افزون عام و خاص جامعه شده است (کی نیا، ۱۳۸۸). جالب توجه اینکه تدریجاً نیز ضمن مطالعه بزهکاری در هجده دموکراسی غربی به این نتیجه رسید که این رشد بی وقفه بزهکاری ادامه دارد (گسن، ۱۹۸۵). این در حالی است که همیشه نوجوانان بعنوان سرمایه های انسانی آینده جوامع مورد توجه بوده اند و اخیراً نیز با اعمال سیاست های کنترل جمعیت در سطح جهان، چون تعداد آنها از نظر کمی کاهش می یابد از اهمیت و ارزش والاتری نسبت به گذشته برخوردار هستند.

در ایران اسلامی هر چند علیرغم جمعیت بالای نوجوان، به دلایل مختلف نرخ رشد بزهکاری بسیار کمتر از کشورهای غربی است ولی می توان پیش بینی کرد که با نقشه های استعماری و جنگ نرم دشمنان این پدیده بعنوان تهدیدی در آینده گریبانگیر نوجوانان این کشور گردد. بنابراین حضرت آیت ا... خامنه ای در سال ۱۳۹۳ در یکی از بندهای سیاست های کلی ابلاغ جمعیت به صیانت از نوجوانان تاکید فرموده و آن را یکی از راهکارهای کیفی سازی جمعیت حاضر عنوان کردند. بعلاوه الحاق ج.ا. به کنوانسیون حقوق کودک و نوجوان از نظر قانون بین المللی ایجاد تعهد و تکلیف در برابر این قشر نموده و به صراحت میتوان گفت از نظر شرعی، قانونی، اخلاقی، ملی و حتی بین المللی ضرورت دارد تا به امر پیشگیری از بزهکاری نوجوانان توجه و تمرکز ویژه ای گردد. در صورت تعلل در این زمینه باعنایت به شکل گیری شخصیت فرد در دوره نوجوانی امکان بزهکار شدن وی زیاد می باشد بنابراین انجام پیشگیری از بزهکاری آنان هم با اهمیت و هم بسیار حساس است. ریموند گسن اعتقاد دارد که پیشگیری اجتماعی نخستین و بهترین نوع پیشگیری از بزهکاری جوانان است (رجبی پور، ۱۳۸۷).

طبق بند الف ماده ۱ قانون پیشگیری از جرم پیشگیری اجتماعی شامل تدابیر و روشهای آموزشی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی دولت، نهادها و سازمانهای غیردولتی و مردمی در زمینه سالم سازی محیط اجتماعی و محیط فیزیکی است و هدف آن تأثیرگذاری بر عوامل مؤثر بر ارتکاب جرم می باشد و عمدتاً بر تغییر محیط های اجتماعی و انگیزه های مجرمانه متمرکز می شوند.

سازمانها و نهادهای مختلفی در پیشگیری اجتماعی سطح اول از بزهکاری نوجوانان نقش دارند که از جمله می توان به نهاد خانواده، رسانه ها، آموزش و پرورش و سازمانهای ورزشی اشاره کرد و در این مقاله درنظر است تا فقط به مقوله سازمانهای ورزشی پرداخته شود بنابراین به همین جهت در این تحقیق از آن با نام پیشگیری ورزشی یاد می شود. و منظور از آن مجموعه برنامه ها و اقداماتی است که توسط سازمان های ورزشی و ورزشکاران یک جامعه با هدف کاهش عوامل خطر و افزایش عوامل حمایتی برای افراد آن جامعه طراحی و اجرا می گیرد.

از آنجایی که مطالعه پیرامون وظایف پلیس در دنیا نشان می دهد در بسیاری از کشور های جهان مهمترین وظیفه در امر پیشگیری از جرم بر عهده دستگاه پلیس قرار دارد (سلیمی، ۱۳۹۶: ۱۸۹). و در کشور ما نیز پلیس به عنوان فعال ترین نیروی پیشگیری و مقابله با جرم شناخته می شود (جدی پیله ور، ۱۳۹۱). و چون از سویی طبق قانون نیروی انتظامی یکی از وظایف آن پیشگیری از جرم است این تحقیق قصد دارد تا پیشگیری اجتماعی را از دیدگاه کارشناسان اجتماعی نیروی انتظامی مورد بررسی قرار دهد **اهمیت این** تحقیق در آن است که با انجام آن بطور قطع و یقین یکسری مبانی علمی بومی متناسب با جامعه ایرانی تولید خواهد شد و بعلاوه راهکارهایی جهت پیشگیری از بزهکاری نوجوانان بدست خواهد آمد که با اجرایی شدن آنها میزان بزهکاری نوجوانان کاهش خواهد یافت. این تحقیق با **هدف شناسایی** ابعاد و مولفه های پیشگیری ورزشی از دیدگاه کارشناسان اجتماعی نیروی انتظامی با رویکرد پیشگیری از بزهکاری نوجوانان و بررسی میزان تاثیر هر کدام از آنها اجرا می گردد. بنابراین مسئله تحقیق این است که چگونه می توان ابعاد و مولفه های پیشگیری ورزشی را از منظر کارشناسان اجتماعی نیروی انتظامی تبیین و میزان اثربخشی آنها را مشخص نمود؟

ادبیات تحقیق

اصطلاح نوجوان به تمامی افراد مذکور با عنوان طفل در قانون اطلاق می گردد (نیازخانی، ۱۳۹۰: ۳۲ و ۳۴). دوران نوجوانی حدود سنی ۱۲ تا ۱۸ سالگی را در برمی گیرد (براهنی، ۱۳۷۳: ۴۱ و حیدریان، ۱۳۸۸: ۲۵۲). و منطبق بر دوره راهنمایی و دبیرستان بوده و مرحله انتقال از دوران طفولیت به دوره جوانی محسوب می گردد (جی استنلی هال (۱۹۷۰). در این دوره نوجوان هم به عقب و بسوی حالت اولیه کودکی و هم به جلو و سمت حالت عقل گرایی و تمدن و بزرگسالی سوق داده می شود و نوجوانی مرحله بحران هویت و ارتباط با گروه همسالان است (کروالاس، ۱۳۸۰: صص ۴۳ و ۴۱). دوران نوجوانی و بلوغ دوران بی قراری و سرکشی است. دورانی است که در صورتی که امکانات و فرصت ها در اختیار نوجوانان باشد در هر حوزه ای اعم از علم، هنر و ورزش خلاقیت ها و توانائی هایشان را به منصه ی ظهور خواهند رساند. لذا نظریه پرداز دوران مدرن، نوجوانی را دوره دشوار و پیچیده طوفان فشار توصیف کرده است. این دوره دشوارترین دوران حیات انسان از نظر تربیتی است و بیشترین مشکلات تربیتی در این دوره پیش می آید و غالباً در همین دوره است که فرزندان یا از دست می روند و یا در مسیر سعادت گام می نهند (سادات، ۱۳۷۵: ۳۱).

عبارت بزهکاری اطفال، اولین بار در انگلیس در سال ۱۸۶۵ و تحت تأثیر افزایش جرایم نوجوانان به وجود آمد (دانش، ۱۳۸۵). و در سال ۱۸۹۹ بطور رسمی و قانونی تدوین شد. از سال های دهه ۱۹۳۰ در ایالات آمریکا برنامه های واقعی پیشگیری جمعی از بزهکاری کودکان و نوجوانان به ویژه با جریان مطالعات شیکاگو ظاهر شد. این اقدام در فرانسه از سال ۱۹۸۱ در زمان ریاست جمهوری میتران شروع شد (رمون گسن، ۱۹۸۵، دونالدجی، ۱۳۸۸).

نکته مهم اینکه چنانچه نوجوانان تحت مدیریت قرار نگیرند به مستعدترین افراد برای سر پیچی از قانون یا نقض آن تبدیل می شوند (ابراهیمی، ۱۳۸۸: ۸۱). دکتر نجفی ابرندآبادی معتقد است چنانچه انحراف و بزهکاری نوجوانان و کودکان زود پاسخ داده نشود منجر به مزمن شدن ناسازگاری در آنها می شود و چنانچه در بزرگسالی به تکرار جرم تبدیل شود عادت به ارتکاب جرم را دیر هنگام کنار می گذارند و در نتیجه دوران بازنشستگی جنایی آنان دیررس خواهد بود (رجبی پور، ۱۳۸۷: ۱۸). این درحالی است که براتلو همکاران وی معتقدند امروزه شاهد بی توجهی به رده های سنی پایین جامعه (نوجوانان و جوانان) در برنامه ها و سیاست های کلان هستیم (براتلو، ۱۳۹۴: ۱۰۸). بنابراین می توان نتیجه گرفت که پیشگیری از بزهکاری نوجوانان از اهمیتی فوق العاده برخوردار است طبق تعریف مرکز بین المللی پیشگیری از جرایم، پیشگیری از بزهکاری هر عملی است که باعث کاهش بزهکاری، خشونت، ناامنی از طریق مشخص کردن و حل کردن عوامل ایجاد کننده این مشکلات به روش علمی شود (محمد نسل، ۱۳۸۷: ۵۰). طبق نظر متخصصین مناسب ترین نوع پیشگیری برای سطح کودکان و نوجوانان پیشگیری اجتماعی رشد مدار است و در آن سازمانها و نهادهای مختلفی از جمله: خانواده، مدرسه، رسانه ها، گروههای همسال و سازمانهای ورزشی نقش دارند (سلیمی، ۱۳۹۶: ۹۴). سازمان های ورزشی دارای منابع بسیار زیاد و در عین حال متنوعی از جمله منابع انسانی، منابع مکانی و محیطی، منابع ریالی و مادی و منابع معنوی هستند و با مدیریت بهینه می توان از تمامی آنها در جهت پیشگیری از بزهکاری نوجوانان استفاده کرد.

زیمل^۲ بازی کردن را فرآیندی برای آماده ساختن کودکان و نوجوانان جهت ایفای نقش های بزرگسالان تعریف می کند (الخولی، ۱۳۸۳). بازی کودکان و نوجوانان بهتر است بصورت جمعی صورت بگیرد زیرا در بازی های اجتماعی است که شخصیت کودک شکل می گیرد. در خلال بازیهای دسته جمعی است که تفاهم و احترام رعایت حقوق دیگران شکست و پیروزی و رعایت نظم و قانون و دفاع از حقوق خود و مسئولیت پذیری و همکاری و تشریک مساعی با گروه را می آموزد. (شجاعی، ۱۳۸۵: به نقل از سایت آغور فرهنگ). و چون بازی های ورزشی ماهیت اجتماعی و دسته جمعی دارند شامل همه این ویژگی های می شوند بنابراین می توان ادعا کرد که روابط اجتماعی و تربیت بدنی و ورزش بر یکدیگر تاثیر متقابل دارند و در تامین بهداشت روانی کودک و نوجوان و همچنین در جهت گیری مطلوب جامعه بسیار موثر می باشد.

ورزش و فعالیت های مربوط به آن، انرژی و زمان زیادی از افراد جوامع مروری را بخود اختصاص داده و جایگاه مهمی در فرهنگ پیدا کرده است و نیاز به آموزش و مجموعه های ورزشی امری جدایی ناپذیر از زندگی عامه مردم شده است (براتلو همکاران، ۱۳۹۴: ۹۵). سازمانهای ورزشی در ایران که در سطح عالی آن با عنوان وزارت ورزش و جوانان شناخته می شود یک مرجع رسمی دولتی است که اولاً از منابع متعدد و بسیار بالایی برخوردار است و هم اهداف ذیل در اساسنامه آن تعریف شده است: پرورش نیروی جسمانی و تقویت روحیه سالم در افراد، توسعه و تعمیم ورزش و هماهنگ ساختن فعالیتهای تربیت بدنی و تفریحات سالم، ایجاد و اداره امور مراکز ورزش و توسعه و ترویج ورزش قهرمانی به منظور تحقق اهداف نظام، حل مسائل جوانان، اعتلا و رشد نسل جوان کشور، استفاده بهینه از استعداد و توانایی های نسل جوانو همچنین وزارت مذکور در حوزه جوانان شامل بخش های تربیتی: ستاد امر به معروف و نهی از منکر، سازمانهای مردم نهاد (سمن)، جشنواره حضرت علی اکبر (ع)، اردوهای راهیان نور، برگزاری جلسات هم اندیشی نخبگان جوان با مسئولین و برگزاری اردوهای گردشگری هویتی است که همگی در حوزه نوجوانان قابلیت اجرا دارند (منبع: سایت وزارت ورزش و جوانان).

کارکردهای تربیتی ورزش عبارتند از: تاثیر ورزش در رشد و پرورش اجتماعی کودکان و نوجوانان، تاثیر ورزش در ارضای نیازهای روانی کودکان و نوجوانان، تاثیر ورزش در پرورش استعدادها و رشد علاقه مندی کودکان و نوجوانان، تاثیر ورزش در رشد و پرورش اخلاقی کودکان و نوجوانان، تاثیر ورزش در پرکردن اوقات فراغت نوجوان، ورزش در تامین سلامت جسمی نوجوان (سلیمی، ۱۳۹۶: ۱۷۰). براتلو همکارانش در تحقیق خود دریافتند که هدف ورزش ارتباطات است، ورزش هویت را برمی انگیزد، می تواند عامل اجتماعی شدن باشد و نوعی زبان مشترک بین همه مردم است (براتلو همکاران، ۱۳۹۴: ۱۰۸).

نتیجه جمع بندی مصاحبه انجام شده با خبرگان اجتماعی نیروی انتظامی نشانگر این مطلب است که در حوزه سازمانهای ورزشی و متناسب با پیشگیری از بزهکاری سطح نوجوانان می توان سه بعد: ورزشکاران، اماکن ورزشی، مطبوعات و رسانه های ورزشی را در نظر گرفت از آنجایی که هر سه مورد مذکور دارای پشتوانه نظری نیز هستند آنها را بعنوان ابعاد تحقیق در نظر می گیریم. در مرحله بعدی و مولفه بندی آنها، برای بعد ورزشکاران سه مولفه: مربیان ورزشی، ورزشکاران مشهور و ورزشکاران معمولی مشخص شد در بعد اماکن ورزشی دو مولفه: اماکن حقیقی و اماکن مجازی معرفی گردید و در بعد مطبوعات و رسانه ها نیز دو مولفه: مطبوعات ورزشی و رسانه های ورزشی را مطرح نمودند. بنابراین به استناد مطالب فوق الذکر جدول چارچوب نظری بشرح ذیل تنظیم می شود.

جدول شماره ۱- چارچوب نظری تحقیق

متغیر	ابعاد	مولفه ها	شاخص ها
پیشگیری ورزشی	اماکن ورزشی	اماکن حقیقی	فضاهای ورزشی حقیقی حضوری
			فضاهای ورزشی حقیقی نمایشی
		اماکن مجازی	فضاهای ورزشی مجازی نمایشی
			فضاهای ورزشی مجازی تعریفی
	ورزشکاران	مربیان ورزشی	مربیان داخلی
			مربیان خارجی
		ورزشکاران معمولی	ورزشکاران نوجوان و جوان
			ورزشکاران میانسال و بزرگسال
		ورزشکاران مشهور	ورزشکاران مشهور داخلی
			ورزشکاران مشهور خارجی
	مطبوعات و رسانه های ورزشی	مطبوعات ورزشی	روزنامه های ورزشی
			مجلات ورزشی
			رسانه های حقیقی
		رسانه های ورزشی	رسانه های مجازی

مدل مفهومی تحقیق

و اینک به استناد مدل مفهومی فوق الذکر فرضیات تحقیق بدین صورت تدوین می گردد:

۱- ابعاد پیشگیری ورزشی شامل سه مورد بشرح : ورزشکاران، فضاهای ورزشی و مطبوعات و رسانه های ورزشی هستند.

۲- مولفه های بعد ورزشکاران شامل سهمورد بشرح: مربیان ورزشی، ورزشکاران معمولی و ورزشکاران مشهور هستند.

۳- مولفه های بعد فضاهای ورزشی دو مورد بشرح: فضاهای ورزشی حقیقی و فضاهای ورزشی مجازی هستند.

۴- مولفه های بعد مطبوعات و رسانه های ورزشی شامل دو مورد بشرح: مطبوعات ورزشی و رسانه های ورزشی هستند.

۵- میزان تاثیر هریک از ابعاد و مولفه های فوق الذکر بر بزهکاری نوجوانان متفاوت است.

روش تحقیق

این تحقیق از نظر هدف کاربردی و از لحاظ داده ها آمیخته است زیرا پژوهشگر ابتدا از طریق مطالعه و پژوهش کیفی ابعاد، مولفه ها و شاخص های آن را احصا و اولویت بندی نمود و سپس به کمک گروه نمونه که از جامعه مورد نظر انتخاب شده بودند آنها را مورد ارزیابی قرار گرفت. بنابراین تحقیق از نظر ماهیت و نوع مطالعه نیز بر دو نوع است: ۱- روش پژوهش داده بنیاد: که در این مطالعه به مدد خبرگان ابعاد و مولفه های خواسته شده تحقیق احصا گردید. ۲- روش زمینه یابی مقطعی: که طی آن به مدد نمونه مورد مطالعه ابعاد و مولفه های احصا شده مورد ارزیابی قرار گرفت. در این تحقیق دو جامعه آماری وجود دارد: ۱- یک جامعه که بصورت کیفی در مصاحبه مورد تحقیق واقع شدند و عبارتند از خبرگان ناجا که در حوزه پیشگیری از جرم نیز دارای سوابق خدمتی و تحصیلات مرتبط در سطح دکتری می باشند و یک نمونه ۱۵ نفری بصورت در دسترس از آنان انتخاب شده اند ۲- جامعه دوم که در روش کمی جمع آوری داده ها ی پرسشنامه مورد استفاده واقع شدند عموماً مدیران و کارکنان ناجا هستند که در حوزه پیشگیری اجتماعی (که شامل ورزش هم می گردد) کار می کنند که جمعاً به تعداد ۲۱۵ نفر می باشند. این جامعه بصورت تمام شمار استفاده شده است. اطلاعات و داده ها به وسیله مطالعات کتابخانه ای و سپس به مدد حلقه های کانونی به تعداد ۱۵ نفر از خبرگان این حوزه ابعاد، مولفه ها و شاخص ها و اولویت آنها احصا شد و به مدد جامعه کمی مورد ارزیابی قرار گرفت. داده ها بوسیله پرسشنامه محقق ساخته از نوع طیف لیکرت هفت گزینه ای و شامل ۲۱ گویه که روایی بوسیله روایی همزمان و پایایی آن با استفاده از نرم افزار SPSS ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۰ تعیین شده بود جمع آوری گردید و سپس پاسخ آزمودنی ها دستی محاسبه و در نهایت در بسته نرم افزاری لیزرل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها

الف- آمار جمعیت شناسی

جدول شماره ۱- توزیع فراوانی سابقه خدمت نمونه های آماری

ردیف	عنوان	فراوانی مطلق	درصد	درصد تجمعی	فراوانی
۱	زیر ۵ سال	22	10.2	10.2	
۲	۵ تا ۱۵ سال	109	50.7	60.9	
۳	۱۵ تا ۲۵ سال	54	25.1	86.0	
۴	بالای ۲۵ سال	30	14.0	100.0	
۵	مجموع	215	100.0	-	

جدول ۱- نشان می دهد که در بررسی سابقه خدمت پاسخ دهندگان، ۵۰.۷ درصد دارای سابقه ۵ تا ۱۵ سال و ۲۵.۱ درصد دارای ۱۵ تا ۲۵ سال سابقه خدمت، ۱۴ درصد بالای ۲۵ سال و ۱۰.۲ درصد نیز زیر ۵ سال خدمت هستند و بیشترین تعداد متعلق به گروه سنی ۱۵-۵ سال هستند.

جدول شماره ۲-توزیع فراوانی وضعیت تحصیلی نمونه های آماری

ردیف	عنوان	فراوانی	درصد	درصد فراوانی تجمعی
۱	فوق دیپلم	25	11.6	11.6
۲	لیسانس	112	52.1	63.7
۳	فوق لیسانس	61	28.4	92.1
۴	دکتر	17	7.9	100.0
۵	مجموع	215	100.0	

جدول ۲- نشان می دهد که طی بررسی که از وضعیت تحصیلات پاسخ دهندگان بدست آمد، ۵۲.۱ درصد دارای مدرک لیسانس، ۲۸.۱ درصد دارای مدرک فوق لیسانس، ۱۱.۶ درصد فوق دیپلم و ۷.۹ درصد نیز دکتر هستند و بیشترین تعداد مربوط به مقطع کارشناسی هستند.

جدول شماره ۳-توزیع فراوانی مربوط به درجه سازمانی نمونه

ردیف	عنوان	فراوانی	درصد	درصد فراوانی تجمعی
۱	سرگرد و پایین تر	146	67.9	67.9
۲	سرهنگ دومی	29	13.5	81.4
۳	سرهنگی	28	13.0	94.4
۴	سرتیپ دومی	12	5.6	100.0
۵	مجموع	215	100.0	

در بررسی جدول ۳-که مربوط به درجه خدمتی پاسخ دهندگان است مشخص می شود، ۶۷.۹ درصد دارای درجه سرگرد و پایین تر و ۱۳.۵ درصد دارای درجه سرهنگ دومی، ۱۳ درصد سرهنگی و ۵.۶ درصد نیز سرتیپ دومی هستند و بالاترین عدد متعلق به طیف سرگرد و به پایین تر هستند.

جدول شماره ۴- توزیع فراوانی وضعیت مربوط به یگان خدمتی نمونه های آماری

ردیف	عنوان	فراوانی	درصد	درصد تجمعی
۱	مدیران ناجا	23	10.7	10.7
۲	مدیران فاتب	17	7.9	18.6
۳	مشاورین	175	81.4	100.0
۴	مجموع	215	100.0	-

طبق جدول ۴- در بررسی یگان خدمتی پاسخ دهندگان مشخص می شود ، ۸۱.۴ درصد از مشاورین و مددکاران سرکلانتری و کلانتری های فاتب ، ۱۰.۷ درصد از مدیران ناجا و ۷.۹ درصد نیز از مدیران فاتب می باشند و بیشترین آنها متعلق به دواير مشاوره و مددکاری فاتب هستند

جدول ۵ - میانگین گویه های شاخص تعامل با سازمانهای ورزشی

ردیف	شرح سوال	مدیران و مشاورین	
		میانگین	انحراف استاندارد
۱	تعامل با روزنامه های ورزشی و درج پیام های پیشگیرانه در آنها	۶.۸۱	0.78165
۲	تعامل با نشریات ورزشی و درج پیام های پیشگیرانه در آنها	۵.۸۹	0.78175
۳	تعامل با متصدیان امر باهدف درج پیام های پیشگیرانه در بلیط های ورودی ورزشگاهها	۵.۵۲	0.78265
۴	الگو سازی از ورزشکاران میانسال و بزرگسال در گفتار	۵.۴۵	0.77164
۵	الگو سازی از ورزشکاران نوجوانان و جوان در گفتار	۶.۳۷	0.96335
۶	الگو سازی از ورزشکاران میانسال و بزرگسال در رفتار	۵.۶۷	0.78166
۷	الگو سازی از ورزشکاران نوجوانان و جوان در رفتار	۶.۵۲	0.96335
۸	هماهنگی با ورزشکاران و ابلاغ پیام های پیشگیرانه توسط آنها در رسانه های حقیقی	۶.۱۵	0.93723
۹	ابلاغ پیام های پیشگیرانه از سوی ورزشکاران از طریق رسانه های مجازی	۶.۰۳	0.92733
۱۰	استفاده مطلوب پیشگیرانه از فضاهای حقیقی ورزشی برای تماشاچیان	۵.۸۹	0.93834
۱۱	نمایش بهینه میادین ورزشی حقیقی برای بینندگان با رویکرد تربیتی	۵.۴۸	0.96335
۱۲	تبلیغات در فضاهای ورزشی با رویکرد تربیتی در برنامه های مجازی ورزشی	۶.۲۴	0.91723
۱۳	توصیف و تشریح فضاهای ورزشی خارجی با رویکرد هنجارپذیری	۵.۹۸	0.78265
۱۴	ارسال پیام های پیشگیرانه ورزشی در قالب پیام و ... از طریق گوشی های تلفن همراه	۶.۱۷	1.15716
۱۵	هماهنگی باورزشکاران مشهور داخلی بمنظور دعوت نوجوانان به درستکاری توسط ایشان	۵.۶۶	0.86462
۱۶	هماهنگی باورزشکاران مشهور خارجی بمنظور دعوت نوجوانان به درستکاری توسط ایشان	۶.۳۲	0.86364
۱۷	هماهنگی با مربیان ورزشی داخلی بمنظور دعوت نوجوانان به درستکاری توسط ایشان	۵.۸۵	1.15615
۱۸	هماهنگی با مربیان ورزشی خارجی بمنظور دعوت نوجوانان به درستکاری توسط ایشان	۶.۳۹	0.86462
۱۹	انجام تبلیغات پیشگیرانه در سایت های ورزشی	۶.۲۶	0.87463
۲۰	پخش تیزرهای تبلیغاتی پیشگیرانه در رسانه ملی هنگام پخش اخبار ورزشی	۵.۷۸	1.15716
۲۱	پخش تیزرهای تبلیغاتی پیشگیرانه در رسانه ملی هنگام پخش بازی های ورزشی	۶.۱۱	0.86261

در بررسی جدول شماره ۵- مشخص می شود اولاً میانگین پاسخ به همه گویه ها بیش از حد متوسط (۴) است و ثانیاً گویه ((تعامل با روزنامه های ورزشی برای درج پیام های پیشگیرانه در آن)) با میانگین ۶.۸۱، گویه ((الگوسازی در رفتار ورزشکاران نوجوان)) با میانگین ۶.۵۲ گویه ((دعوت به درستکاری توسط مربیان خارجی)) با میانگین ۶.۳۹ در رتبه سوم قرار دارند.

چون آزمون کفایت نمونه برداری (KMO) به منظور تعیین مجاز بودن یا نبودن تحلیل عاملی مورد استفاده قرار می گیرد اینک نیز بمنظور تایید آنها از آزمون kmo استفاده می گردد.

جدول ۶- آزمون kmo در مورد شاخص ورزشی

ردیف	مقدار آزمون kmo	Approx. Chi-Square	سطح معناداری
۱	.۷۹۱	۲۶۸.۹	.۰۰۰

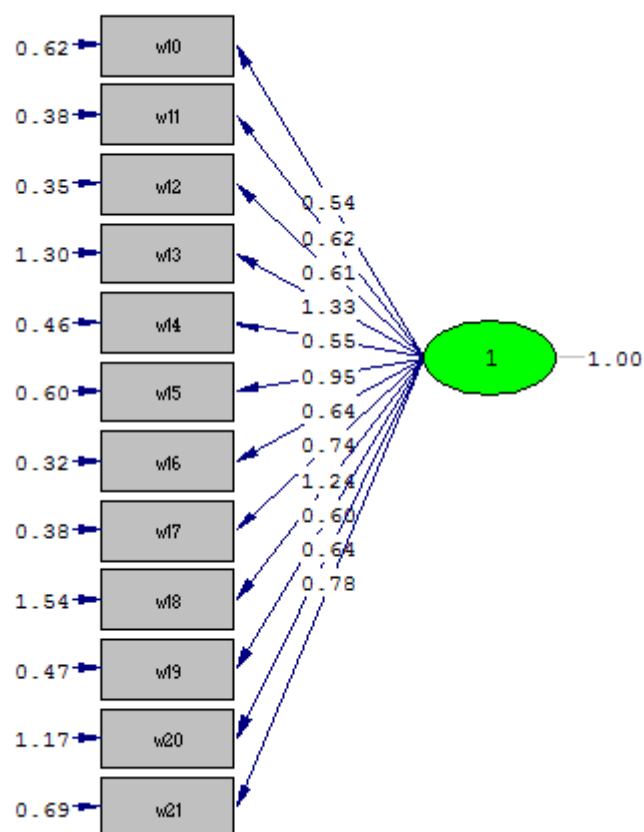
طبق جدول ۶- در بررسی شاخص وزارت ورزش و جوانان مشخص می شود مقدار آزمون kmo ۰.۷۹۱ و سطح معناداری ۰.۰۰۰ می باشد که با اطمینان ۹۵ درصد می توان بیان کرد شاخص فوق دارای اعتبار سازه هستند

آزمون تحلیل عاملی تأییدی

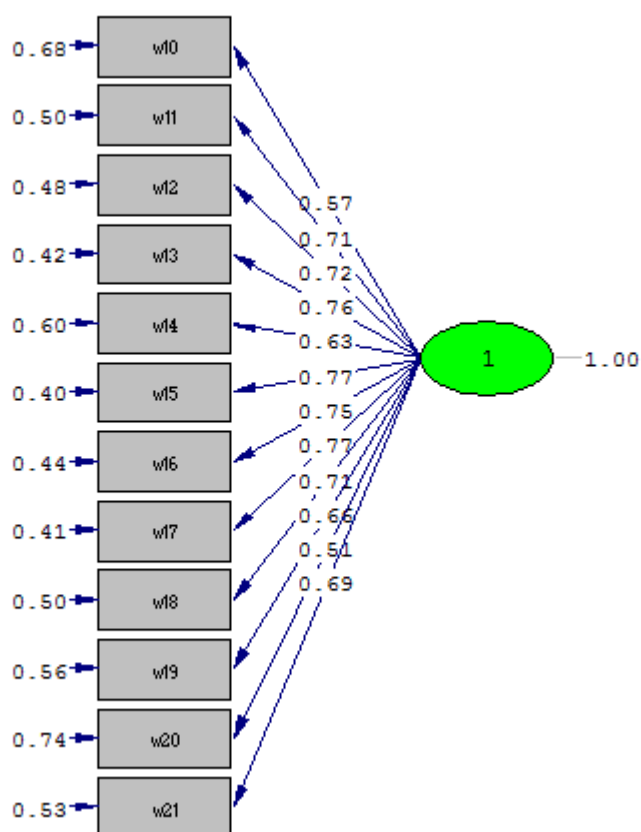
تحلیل عاملی تأییدی به منظور بررسی ساختار عاملی پرسشنامه و آزمون قدرت و معنا داری سهم هر یک از گویه ها در اندازه گیری سازه (پرسشنامه) انجام می شود. یکی از روشهای تعیین روایی پرسشنامه روایی سازه می باشد که برخلاف سایر روشهای تعیین روایی که معمولاً بصورت مفهومی انجام می گیرند مبتنی بر روشهای آماری است. و آن بدو روش انجام می شود چنانچه الگوی از قبل وجود نداشته باشد و بخواهیم آن را کشف کنیم از تحلیل عاملی اکتشافی استفاده می کنیم ولی چنانچه الگو وجود دارد و ما قصد تایید و یا عدم تایید آن را داریم از تحلیل عاملی تأییدی استفاده می گردد و در این پژوهش چون قبلاً الگو به روش کیفی (توسط خبرگان) کشف گردیده است و در این مرحله قصد انجام آزمون تایید آن است از تحلیل عاملی تأییدی استفاده می گردد. و پیش شرط انجام آزمون تحلیل عاملی، انجام عملیات های سه گانه: تعیین مقادیر پارامتر الگوی اندازه گیری، تعیین مقادیر استاندارد الگوی اندازه گیری و تعیین مقادیر تی الگوی اندازه گیری است و حداقل باید نتیجه عملیات سوم (تعیین مقادیر تی الگو) که مهمترین آنهاست قابل قبول باشد تا بتوان آزمون تحلیل عاملی تأییدی را در مورد آن اجرا نمود. از سویی چون پرسشنامه پژوهش از جمع تعدادی گویه تشکیل شده است برای تعیین روایی پرسشنامه محاسبات ذیل را انجام می دهیم. مقادیر پارامتر استاندارد برای هر یک از عوامل، نشان دهنده بار عاملی آنها روی متغیر نهفته مربوط بوده که چنانچه مقدار $t > 2$ باشد معناداری سهم آنها را در اندازه گیری متغیر نهفته نشان می دهد. بنابراین بر اساس نمودار ۴-۱۱ چون مقدار t بدست آمده برای هر گویه بالاتر از ۲ می باشد می توان عنوان کرد که هر یک از سؤالات پرسشنامه (گویه ها) دارای نقش مهم و معنادار در اندازه گیری شاخص تمرکز هستند.

به طور کلی برای ارزیابی مدل های تحلیل عاملی چندین مشخصه برازندگی وجود دارد که در این جا از شاخص های (معیارهای): مجذور کای، نیکویی برازندگی (GFI)، شاخص تعدیل شده نیکویی برازش (AGFI) و ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب (RMSEA) استفاده شده است.

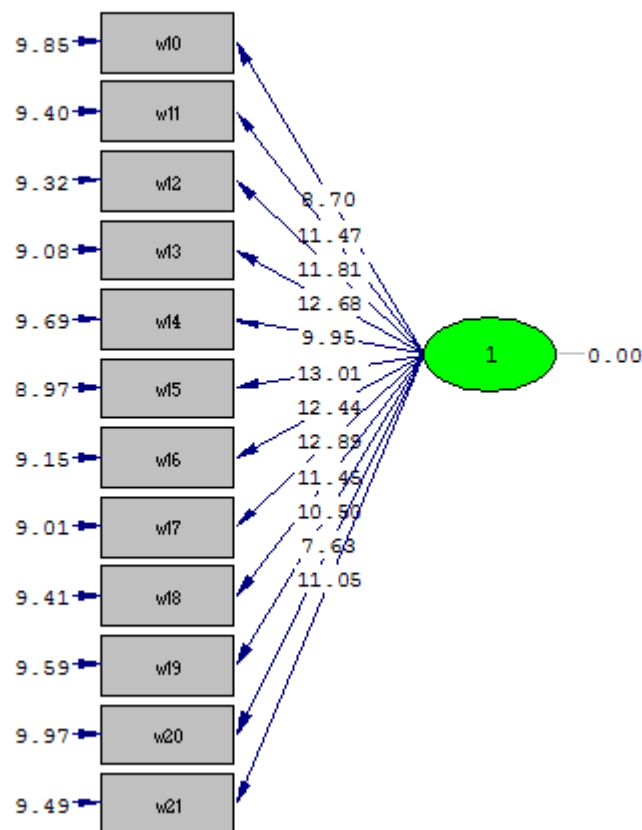
وقتی حجم نمونه برابر با ۷۵ تا ۲۰۰ باشد مقدار مجذور کای یک شاخص مناسب برای برازندگی است اما برای الگوهای با n بزرگتر از ۲۰۰، مجذور کای تقریباً همیشه از لحاظ آماری معنادار است. در چنین مواردی با توجه به یک سری استدلال ها، درجه آزادی به عنوان اندازه ای که می توان بر اساس آن بزرگی یا کوچکی χ^2 را سنجید، مطرح می شود. هرچند این شاخص فاقد یک معیار ثابت برای یک الگوی قابل قبول است اما اندازه های کوچکتر از دو معمولاً به عنوان شاخص مطلوب برای نیکویی برازش در نظر گرفته می شود. با این حال افرادی مانند مارش، بالا و مک دونالد (۱۹۸۸)، به نقل از کالر (۲۰۰۱) و مولر (۱۹۹۶) به نقل از فان و واکر، (۲۰۰۰) مقادیر تا پنج برابر درجه آزادی را به عنوان شاخص نیکویی برازش پذیرفته اند (به نقل از کمالی، ۱۳۸۴).

نمودار ۲- مقادیر پارامتر الگوی اندازه گیری شاخص های پیشگیری ورزشی

نمودار ۳- مقادیر پارامتر استاندارد شاخص های پیشگیری ورزشی

نمودار ۴-مقادیر t الگوی اندازه گیری شاخص های پیشگیری ورزشی

جدول ۷- شاخص های نیکویی برازش الگوی اندازه گیری شاخص های پیشگیری ورزشی

مجدور کای	درجه آزادی	سطح معناداری	ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب	شاخص نیکویی	شاخص تعدیل شده نیکویی برازش
۱۲۰/۴۵	۵۴	۰/۰۰۸	۰/۰۶	۰/۸۸	۰/۸۰

مقدار شاخص نیکویی برازش (GFI) و شاخص تعدیل شده نیکویی برازش (AGFI) از صفر تا یک در نوسان هستند که هر چه مقدار این شاخص به یک نزدیک تر باشد نیکویی برازش الگو بیشتر است. اما ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب (RMSEA) باید تا حد امکان کوچک باشد و مقادیر کمتر از ۰/۰۵ نشان دهنده برازش کاملاً مناسب، تا ۰/۰۸ نشانگر برازش مناسب و تا ۰/۱ یا بیشتر حاکی از برازش ضعیف است. (هومن، ۱۳۸۴). طبق جدول شماره ۷- برازندگی ابعاد و مولفه ها براساس هر چهار معیار: درجه آزادی، ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب، نیکویی برازندگی و تعدیل شده نیکویی برازش خیلی مناسب تشخیص داده شد یعنی سوال های پرسشنامه متجانس هستند.

جدول ۸ - نتیجه محاسبه بار عاملی مربوطه به ابعاد و مولفه های پیشگیری ورزشی

مفهوم	ابعاد	ضریب بار عاملی	مولفه ها	ضریب بار عاملی
پیشگیری ورزشی	ورزشکاران	.۷۵۲	مربیان	.۶۷۰
			ورزشکاران مشهور	.۷۴۹
			ورزشکاران معمولی	.۷۶۳
	فضاهای ورزشی	.۷۳۱	فضاهای حقیقی	.۶۴۸
			فضاهای مجازی	.۵۵۹
	مطبوعات و رسانه های ورزشی	.۷۴۳	مطبوعات ورزشی	.۵۹۴
			رسانه های ورزشی	.۷۶۵

ملاحظه جدول شماره ۸ نشانی دهد که در بین ابعاد بالاترین تاثیر مربوط به ورزشکاران و کمترین آن مربوط به بعد فضاهای ورزشی است. همچنین در بین مولفه ها بالاترین تاثیر متعلق به رسانه های ورزشی و کمترین آن متعلق به فضاهای ورزشی مجازی است.

نتیجه گیری

از آنجا که رشد زیاد، سریع و پیچیده بزهکاری کودکان و نوجوانان امروزه آن را به یک پدیده جهانی تبدیل کرده است و در سطح بین الملل بعنوان یک مسئله حاد مطرح گردیده و موجب نگرانی روز افزون عام و خاص جامعه شده است و بنظر می رسد که این روند بزهکاری ادامه دارد ضرورت دارد تا از بزهکاری نوجوانان جامعه پیشگیری گردد. چون مناسب ترین نوع پیشگیری برای نوجوانان پیشگیری اجتماعی است و در انجام آن سازمانها و نهادهای مختلفی از جمله سازمانهای ورزشی نقش دارند در این تحقیق در نظر است تا ابعاد و مولفه های پیشگیری ورزشی از بزهکاری نوجوانان آنهم از دیدگاه نیروی انتظامی که محور اصلی پیشگیری از جرم در جامعه محسوب می گردد بررسی گردد. در طی تحقیق ضمن مطالعه مبانی نظری مرتبط با تعداد ۱۵ نفر خبره بصورت مصاحبه انجام گرفت و در جمع بندی نظرات آنها مشخص گردید اولاً پیشگیری ورزشی یکی از حلقه های پیشگیری اجتماعی رشار است که تاثیر تربیتی قابل ملاحظه ای بر عموم جامعه و بویژه بر ورزشکاران و طرفداران تیم ها و شخصیت های ورزشی دارد و تاکنون کمتر به آن توجه شده است. در ادامه برای پیشگیری ورزشی سه بعد ۵ مولفه مطرح کرده اند که مشروح آنها در جدول چارچوب نظری ملاحظه می شود. بنابراین براساس آن جدول پرسشنامه محقق ساخته ۲۱ سوالی از نوع طیف لیکرت ۷ گزینه ای تهیه شد و پس از اخذ روایی و پایایی بین یک نمونه آماری ۲۱۵ نفره از متخصصین نیروی انتظامی که در حوزه پیشگیری اجتماعی فعالیت دارند پخش و داده ها جمع آوری گردید و پس از انجام آزمونهای آماری مرتبط معلوم شد که مدل اولیه مستخرج از نظر خبرگان تایید گردید و ثانياً در ارزیابی بعدی مشخص شد که در بین گویه های پرسشنامه، گویه های شماره های ۱-۹-۱۴-۲۱-۱۹- از بعد مطبوعات و رسانه های ورزشی و گویه های شماره ۵-۷-۸-۱۶-۱۸ از بعد ورزشکاران و گویه های شماره ۱۲ از بعد اماکن ورزشی که میانگین بالاتر از ۶ را در بین ۷-۱ بخود اختصاص داده اند حایز رتبه های برتر می باشند یعنی خیلی خیلی زیاد بر پیشگیری از بزهکاری نوجوانان تاثیر دارند. بعبارت دیگر بیشترین میزان تاثیر گذاری مولفه های مورد بحث بر پیشگیری از بزهکاری نوجوانان در بعد مطبوعات و رسانه ها ورزشی مربوط به رسانه های ورزشی است. که این یافته با نظر کرم زاده که معتقد است رسانه ها دارای نقش های: آموزشی، فرهنگ سازی، اطلاع رسانی، تبلیغی و ایجاد کننده احساس تعلق اجتماعی هستند (کرم زاده، ۱۳۹۲) همخوانی دارد و با نتیجه تحقیق جیمز که دریافت تلویزیون نیروی قوی در اجتماعی کردن کودکان در حال رشد دارد (جیمز، ۱۳۹۰) و با نظر ژان بودریار نویسنده پست مدرنیست فرانسوی که تاثیر رسانه های گروهی را کاملاً متفاوت و بسیار قوی تر از هر فناوری دیگری عنوان می کند (گیدنز، ۱۳۸۹). متناسب است و نیز این یافته طبق نظریه یادگیری اجتماعی که می گوید کودکان، رفتار خود را بر اساس رفتار شخصیهایی که در تلویزیون یا فیلم های سینمایی می بینند شکل میدهند (معظمی، ۱۳۸۷). و نظریه مارپیچ سکوت که می گوید رسانه های جمعی با سه مشخصه: انباشت، حضور همه جانبه و همگانی بودن تأثیر فوق العاده ای بر افکار عمومی دارند (هرمز، ۱۳۸۰)، قابل توجیه است.

در بعد ورزشکاران بیشترین میزان تاثیر به ورزشکاران معمولی متعلق است این یافته طبق نظریه یادگیری که معتقد است بزهکاری یک رفتار اکتسابی است (معظمی، ۱۳۸۸) و نظریه گلدشتاین که یکی از روش های مناسب برای تغییر رفتار اطمینان بخش مجرم نوجوان را وارد کردن یک مشخصه مهم در زندگی می داند (جیمز، ۱۳۹۰) به نقل از گلدشتاین و همکاران ۱۹۹۴، گلدشتاین و گلیک ۴ (۲۰۰۱) و نظریه گابریل تارد که می گوید رفتار و اعمال هر فرد در اجتماع ناشی از تقلید است (کی نیا، ۱۳۶۹) قابل توجیه است

در بعد اماکن ورزشی بیشترین میزان تاثیر گذاری به فضاهای ورزشی حقیقی مربوط می شود توجیه علمی این یافته با نظریه های مرتبط با پیشگیری طراحی محیطی و براهتی مقدور می باشد

بر همین اساس در بین ابعاد تحقیق بیشترین تاثیر مربوط به بعد ورزشکاران سپس رسانه ها و مطبوعات ورزشی و کمترین تاثیر متعلق به بعد اماکن ورزشی است در توجیه این مطلب می توان چنین اعلام نمود که امروزه با وجود رسانه های متنوع و متعدد، مکان همانند گذشته مطرح نبوده و بسیاری از تاثیرات و یادگیری ها فرامکانی می باشد. بنابراین تمامی فرضیات تحقیق تایید گردیدند.

³--Jean Baudrillard

⁴Goldstain&Glik

پیشنهادهات

الف-در بعد ورزشکاران:

۱-الگو سازی از ورزشکاران نوجوانان و جوان در گفتار و رفتار

۲- ابلاغ پیام های پیشگیرانه توسط ورزشکاران در رسانه ها

۳- دعوت نوجوانان به درستکاری توسط ورزشکاران مشهور و مربیان ورزشی

ب-در بعد مطبوعات و رسانه های ورزشی:

۱- درج پیام های پیشگیرانه در روزنامه های ورزشی

۲-ارسال پیام های پیشگیرانه ورزشی در قالب پیام و ...از طریق گوشی های تلفن همراه

۳-انجام تبلیغات پیشگیرانه در سایت های ورزشی

۴-پخش تیزرهای تبلیغاتی پیشگیرانه در رسانه ملی هنگام پخش بازی های ورزشی

ج در بعد اماکن ورزشی:

۱-انجام تبلیغات در فضاهای ورزشی با رویکرد تربیتی

منابع

- الخولی، انور. (۱۳۸۳) ورزش و جامعه، ترجمه حمیدرضا شیخی، تهران، سمت.
- ابراهیمی، شهرام (۱۳۸۸). مجموعه رویه های بین المللی پیشگیری از جرم، تهران نشر میزان.
- براهنی، محمد تقی (۱۳۷۳). لغت نامه روان شناسی، انتشارات فرهنگی معاصر
- براتلو، فاطمه، صالحی امیری، سیدرضا، غرقى شفيعی، وحید (۱۳۹۴). تاثیر سياست فرهنگى بر ناهنجارى هاى فرهنگى - اجتماعى تماشاگران در مجموعه هاى ورزشى شهر تهران، فصلنامه علمى - پژوهشى ورزش و جوانان، شماره ۲۷ بهار ۱۳۹۴ صص ۹۳-۱۱۷
- جاویدی، مجتبی (۱۳۹۱). نیروی انتظامی مظهر اقتدار ملی، تهران، سازمان عقیدتی سیاسی نیروی انتظامی.
- جیمز اف استونر و دیگران (۱۳۸۷)، مدیریت سازماندهی، رهبری و کنترل، ترجمه: دکتر علی پارئیان و دکتر سید محمد اعرابی، تهران.
- جدی پيله رود، پیمان (۱۳۹۱). نقش مهم دولت در پیشگیری از جرم، تهران، انتشارات حق گستر
- حیدریان، مریم. (۱۳۸۹). پلیس و مهارتهای ارتباطی، معاونت آموزش نیروی انتظامی
- دونالدجی (۱۳۸۸). نظریه های بزهکاری، مترجم صغری ابراهیمی قوام، تهران، انتشارات دانشگاه علوم انتظامی
- دانش، تاج زمان (۱۳۸۵). مجرم کیست؟ جرم شناسی چیست؟ چاپ سوم، تهران، کیهان.
- رجبی پور، محمود، (۱۳۸۷). مبانی پیشگیری اجتماعی از بزهکاری اطفال و نوجوانان، انتشارات منتهی، تهران.
- سادات، محمد علی (۱۳۷۵). رفتار والدین با فرزندان انتشارات انجمن اولیاء و مربیان جمهوری اسلامی ایران، چاپ چهارم.
- سلیمی، اکبر، (۱۳۹۶). الگوی مدیریت انتظامی پیشگیری اجتماعی از بزهکاری نوجوانان، رساله دکتری، دانشگاه علوم انتظامی امین
- شیخاوندی، داور (۱۳۷۳). جامعه شناسی انحرافات و آسیب شناسی جامعه. تهران: نشر مرنديز
- صلاحی، جاوید (۱۳۸۸). بزهکاری اطفال و نوجوانان، چاپ ششم، تهران، نشر میزان.
- کرم زاده، اسماعیل (۱۳۹۲). پلیس و رسانه، تهران، انتشارات دانشگاه علوم انتظامی.
- کی نیا، مهدی (۱۳۷۳). مبانی جرم شناسی، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- کالین راجرز (۱۳۹۱). مهارتهای رهبری در امور پلیسی، مترجم مهدی نادری، تهران، پژوهشکده بنیان سازمان تحقیقات و مطالعات نیروی انتظامی.
- کلروالاس و سینیکا کواچوا (۱۳۸۰). جوانان در جامعه، چ اول، تهران، نشر اسپید.
- گوسن، موريس (۱۳۸۵)، جرم شناسی، ترجمه میرروح الله صديق، نشر دادگستر
- لاری، جی. سیگل (۱۳۸۵). جرم شناسی، مترجم یاشار سیف الهی، تهران، دفتر تحقیقات کاربردی پلیس آگاهی نیروی انتظامی.
- معظمی، شهلا، (۱۳۸۸)، بزهکاری کودکان و نوجوانان، چاپ اول، تهران دادگستر.
- محمدنسل، غلامرضا، (۱۳۸۷)، بزهکاری کودکان و نوجوانان، چاپ اول، تهران، دادگستر.
- نیازخانی، مرتضی (۱۳۹۰). طراحی و اعتبار یابی تربیت پلیس کودک و نوجوان ج.ا.ا، رساله دکترا، دانشگاه خوارزمی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی.